



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ



200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

1821-2021

200 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ



Ρήγας Φεραῖος

«Ὡς πότε παλικάρια, νά ζοῦμε στά στενά,
μονάχοι σά λεοντάρια, σταῖς ράχαις στά βουνά;
Καλλιῶναι μίας ὥρας ἐλεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνοι, σκλαβιά καί φυλακή»

Ἡ φλόγα τῆς καρδιάς τοῦ Ρήγα Φεραίου πυρπόλησε τήν καρδιά τῶν τριῶν ξενιτεμένων Ἑλλήνων στήν Ὀδησό τῆς Ρωσίας Σκουφᾶ, Τσακάλωφ καί Ξάνθου, οἱ ὅποιοι ἴδρυσαν τή Φιλική Ἐταιρεία καί ἀπό τό 1814 μέ τούς μυστικούς ἀπεσταλμένους της εἶχε ἐμφυτεύσει σέ κάθε ἑλληνική ψυχή τόν ἀπελευθερωτικό πόθο τοῦ Ἑθνους, ὥστε ὁ Κολοκοτρώνης νά ὁμολογεῖ: «Ὅταν ἀποφασίσαμε νά κάμωμε τήν Ἐπανάστασι δέν ἐσυλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πώς δέν εἶχαμε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐβαστοῦσαν τά Κάστρα καί τίς πόλεις, ἀλλά σάν μιά βροχή ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἐλευθερίας μας καί ὅλοι καί οἱ Κληρικοί καί οἱ Προεστοί καί οἱ Καπεταναῖοι καί οἱ γραμματισμένοι καί οἱ ἔμποροι, μικροί καί μεγάλοι ὅλοι συμφωνήσαμε σ' αὐτό τό σκοπό...»

Ὁ ἐρχομός στήν Πελοπόννησο ἀπό τήν Κωνσταντινούπολι τοῦ φλογεροῦ Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Δικαίου Παπαφλέσσα καί τοῦ εὐρισκομένου μέχρι τότε στή Ζάκυνθο, Θεοδώρου Κολοκοτρώνη ἐτάραξε τούς Τοῦρκους, οἱ ὅποιοι ἔσπευσαν νά συγκαλέσουν δῆθεν σέ Συνέδριο, οὐσιαστικά

ὁμως σέ ὀμηρία, τούς Ἀρχιερεῖς καί τούς Προκρίτους τῆς Πελοποννήσου στήν Τριπολιτσά.

Ὅλοι σχεδόν οἱ Ἀρχιερεῖς καί πολλοί ἀπό τούς Προκρίτους τῆς Πελοποννήσου, παρ' ὅτι ἐγνώριζαν τί τούς περίμενε, ἐν τούτοις ὑπήκουσαν στήν πρόσκλησι τοῦ Τούρκου Διοικητοῦ τῆς Πελοποννήσου γιά νά περισώσουν τόν ἄμαχο πληθυσμό ἀπό τήν σφαγήν καί μετέβησαν στήν Τριπολιτσά «ἐκούσια σφάγια γιά τήν Πίστι καί τό Γένος τῶν Ἑλλήνων.



Γρηγόριος-Δικαῖος
Παπαφλέσσας

Δέν συνεμορφώθησαν στό κάλεσμα τῶν Τούρκων καί δέν μετέβησαν στήν Τριπολιτσά, ὁ Μητροπολίτης Ρέοντος καί Πραστοῦ Διονύσιος, διότι εὐρίσκετο στήν Κωνσταντινούπολι ὡς Συνοδικός τοῦ ἔτους ἐκείνου καί ὁ Μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τούς Προκρίτους τῆς Ἀχαΐας ἀντί νά πορευθοῦν στήν Τριπολιτσά μετέβησαν στό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Λαύρας ὅπου ἐν μέσῳ ἡρωϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑψωσε τό παραπέτασμα τῆς ὠραίας Πύλης τοῦ Μοναστηριοῦ καί τό εὐλόγησε ὡς σημαίαν τοῦ ἀγῶνος, τό γνωστόν, ἔκτοτε, Λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Γένους.

Ἀπό τήν Ἁγία Λαύρα καί τά Καλάβρυτα οἱ ἐπαναστάτες κατέληξαν στήν Πάτρα ὅπου στίς 22 Μαρτίου ὁ Γερμανός ἔστησε στήν πλατεία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τή σημαία τῆς ἐπαναστάσεως, πού ἦταν κόκκινο πανί μέ μαῦρο σταυρό στή μέση καί οἱ Τοῦρκοι κλείστηκαν στό Κάστρο τῶν Πατρῶν καί ἄρχισε ἡ πολιορκία τους. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Κολοκοτρῶνης καί ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης πῆραν ἀναίμακτα τήν Καλαμάτα στίς 23 Μαρτίου καί ἐνῶ ἀπό τήν Φιλική Ἐταιρεία εἶχε ὀρισθῆ ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως ἡ 25 Μαρτίου τά γεγονότα τήν προέλαβαν καί ἡ Ἐπανάστασις ἄρχισε ἐνωρίτερα, ὁμως ἡ 25 Μαρτίου παρέμεινε



*Ὁ Παλαιὸν Πατρῶν Γερμανός
εὐλογεῖ τὴ Σημαία τῆς Ἐπανάστασεως*

ἐπίσημος ἡμέρα ἀπαρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821 καὶ καθιερώθη ὡς ἐθνικὴ ἑορτὴ γιὰ τὴν συμβολικὴ καὶ θρησκευτικὴ τῆς σημασία.

Τὸ παράδειγμα τῶν Πελοποννησίων ἐπαναστατῶν ἀκολούθησαν ταυτόχρονα καὶ νησιῶτες καὶ στίς 26 Μαρτίου ἐπανάστατησαν καὶ οἱ Σπετσιῶτες, στήν συνέχεια ἡ Ὑδρα, τὰ Φαρά, ἡ Σάμος, ἡ Κάσος καὶ τελικὰ ἡ Κρήτη.

Ἀμέσως μετεδόθη ἡ Ἐπανάστασις καὶ στή Στερεὰ Ἑλλάδα. Στίς 10 Ἀπριλίου ὁ Δημ. Πανουργιάς ἐλευθέρωσε τὰ Σάλωνα, ὁ Ἀθανά-

σιος Διάκος κατέλαβε τὴ Λειβαδιά, τὴ Θήβα, τὴν Ἀταλάντη καὶ οἱ ἀγρότες τῆς Ἀττικῆς κυρίεψαν τὴν Ἀθήνα στίς 28 Ἀπριλίου καὶ ἐκλείσαν τοὺς τούρκους στήν Ἀκρόπολι. Στίς 7 Μαΐου ὁ Φιλικὸς καὶ Διδάσκαλος τοῦ Γένους Ἄνθιμος Γαζής ξεσῆκωσε τὰ χωριά τοῦ Πηλίου καὶ οἱ ἀρματωλοὶ τοῦ Ζυγοῦ Δημ. Μακρῆς καὶ ὁ Βαρνακιώτης ἐδιώξαν τοὺς τούρκους ἀπὸ τὸ Βραχῶρι.

Στὴ Μακεδονία παρά τὸ ὅτι ἡ ἐξέγερσι παρουσίαζε περισσότερες δυσκολίες ἐν τούτοις οἱ Μακεδόνες Ὀπλαρχηγοὶ ἐκήρυξαν τὴν Ἐπανάστασι κι ἐκεῖ. Ὁ Νικόλαος Κασομούλης στὸν Ὀλυμπο, ὁ Ἐμμανουήλ Παππᾶς στή Χαλκιδικὴ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ὁ Ζαφειράκης στή Δυτικὴ Μακεδονία, ὁ Τάσος Καρατάσος καὶ ὁ Γοῦτσος στή Νάουσα. Γιὰ νὰ τραγουδήσει ἡρωϊκὰ ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης.

Ἀναστηλώνεται ὁ Μωρηᾶς... Ἡ Ρούμελη μουγκρίζει...
Ἰδρώνουν αἶμα τὰ βουνά, τό δάκρυ πλημμυρίζει...
Παντοῦ παράπονο βαδύ κι' ἀλαλαγμοί καί θρηνοί ...
Διαβαίνει μαύρ' ἢ ἄνοιξη... Τά ρόδα μας, οἱ κρίνοι
Λησμονημένοι τήκονται καί τὰ πουλιά σκιασμένα
Ἀφίνουν ἔρημη τή φωλιὰ καί φεύγουνε ἕς τὰ ξένα...
Στοῦ Γερμανοῦ τό μέτωπο κρυφά γλυκοχαράζει
Τοῦ Γένους τό ξημέρωμα... Πᾶσα ματιά του σφάζει...
Διωγμέν' ἀπό τόν Κάλαμο, μέ τήν ψυχή ἕς τό στόμα
Χιλιάδες γυναικόπαιδα, δέ βρίσκουν φουῦχτα χῶμα
Νά μείνουν ἀκυνήγητα... κι' ὁ Χάρος δεκατίζει...
Ῥυάζεται ὁ Βάλτος, σά θεριό τή χαίτη του ἀνεμίζει...
φλόγα παντοῦ καί σίδηρο... δέ δ' ἀπομείνη λόθρα...
Ἐστὴν Κιάφα νεκρανάστασι... ἕς τοῦ Πέτα καταβόθρα...
Πέτρα δέ μένει ἀσάλευτη... κλαρί χωρίς κρεμάλα...
Ἐρμιά καί ξεδεμέλιωμα ἕς τήν Τρίπολη ἕς τοῦ Λάλα...
Κι' ὅταν τό χέρι ἐχόρταινε κ' ἔπεφτε στομωμένο
Νά ξανασάνη τό σπαδί ἕς τή δῆκη ξαπλωμένο
Ἐφώναξε ὁ ἀντίλαλος... «Χτυπᾶτε, πολεμάρχου!...
Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός... Κρεμοῦν τόν Πατριάρχη!»

Ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ ὁ Β΄ στήν Ἐπανάστασι τῶν Ἑλλήνων τοῦ 1821, ὅπως πάντοτε ἄλλωστε, ἀντέδρασε μέ μέτρα ἀγρίας τρομοκρατίας. Θανάτωσε τούς συγγενεῖς τοῦ Ὑψηλάντου, τοῦ ἡγεμόνος Σούτσου, τόν Μεγάλο Δραγουμένο Κων. Μουρουζή καί ἐπακολούθησαν σφαγές καί ἄλλων ἐπιφανῶν Ἑλλήνων μέ ἀποκορύφωμα τόν ἀπαγχονισμό τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄, ἀνήμερα τό Πάσχα, στίς 10 Ἀπριλίου τοῦ 1821, διά νά θρηνολογήσει ὁ Ἐθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός

*«Ὅλοι κλαῦστε ἀποδαμένους
ὁ ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησιᾶς.*

*Κλαῦστε, κλαῦστε κρεμασμένους
ὡσάν νᾶτανε φοιῶς»*

καί συνεχίσθησαν σφαγές Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί χιλιάδων ἀθῶων Ἑλλήνων στήν Κωνσταντινούπολι, στή Σμύρνη, στίς Κυδωνίες καί σέ ἄλλες πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τῆς Μακεδονίας.

Ἀλλά ἡ ἀνανδρος αὐτή θηριωδία τῶν τούρκων ὄχι μόνον δέν ἐπτόησε τούς Ἐπαναστάτες τοῦ 21 τούναντιον ἐξήγησε τό μῖσος καί τόν φανατισμόν των καί στή διεθνῇ κοινή γνώμη προκάλεσε αἴσθησι καί συγκίνησι.

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἐπαναστάσεως διεφάνη τό στρατιωτικό καί πολιτικό πνεῦμα τοῦ ἔμπειρου Ὁπλαρχηγοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ὁ ὁποῖος διέβλεψε τήν ἀνάγκη νά στραφῇ κατά τοῦ Κέντρου τῆς Πελοποννήσου καί νά ἐγκαταστήσει μόνιμο ἐπαναστατικό στρατόπεδο στήν Τριπολιτσά. Τό σχέδιο του νά περισφίξη τήν πόλι καί νά τήν ἀναγκάσει σέ παράδοσι ἔγινε δεκτό καί ἀπό τόν ἀνακηρυχθέντα Ἀρχιστράτηγον τοῦ ἀγῶνος Πετρό-



*Ὁ Πατριάρχης
Γρηγόριος ὁ Ε΄*

μπετη Μαυρομιχάλη και από τον Άπριλιο του 1821 άρχισε ή πολιορκία τής πόλεως. Όμως ό Χουρσίτ Πασάς, πού ήταν Καϊμακάμης του Μορέως μέ έδρα τήν Τριπολιτσά, τώρα εύρισκετο μακρυνά και πολεμοϋσε τον Άλη Πασά των Ίωαννίνων, πληροφορηθείς τήν πολιορκία τής Τριπολιτσάς έστειλε 3.500 Άλβανούς μέ άρχηγό τον Μουσταφάμπετη διά τήν ενίσχυσι τής φρουράς τής πόλεως. Ό Μουσταφάμπετης σέ τολμηρή σύγκρουσί του μέ τον Κολοκοτρώνη στό Βαλτέτσι νικήθηκε στις 12 και 13 Μαΐου του 1821. Η νίκη στό Βαλτέτσι ήταν ή πρώτη νίκη των Έλλήνων οργανωμένων κατά των εμπείρων τουρκων πολεμιστών και έκρινε τήν τύχη τόσο τής Τριπολιτσάς, πού έπεσε στις 23 Σεπτεμβρίου στά χέρια των Έλλήνων όσο και ολοκλήρου του άγώνος. Γι αυτό ό Κολοκοτρώνης διακήρυξε: **«Τουτες οι μέρες 12 και 13 του Μάη θά δοξάζονται ως ότου τό Γένος μας στέκει γιατί ήταν ή Έλευθερία τής Πατρίδος».**



Ό Θεόδωρος
Κολοκοτρώνης

Οί τουρκοι για να καταπνίξουν τήν Έπανάστασι στή Στερεά Ελλάδα έστειλαν στρατιωτικές δυνάμεις πεζών και ιππέων μέ άρχηγούς τον Όμέρ Βρυώνη και τον Κιοσέ Μεχμέτ, οι όποιοι βρήκαν αντίστασι στό Σπερχιό ποταμό - στό γεφύρι τής Αλαμάνας - όπου είχαν συναχθί μικρές ελληνικές δυνάμεις από τους όπλαρχηγούς Πανουργιά, Διοβουνιώτη και Άθανάσιο Διάκο. Μπροστά όμως στις υπέρτερες δυνάμεις των όθωμανών άπεχώρησαν και έμεινε ό Διάκος μοναχός μέ όλίγους γενναίους Έλληνες, άμυνόμενος άπεγνωσμένα, αλλά τραυματισθείς συνελήφθη και υπέστη μαρτυρικό θάνατο διά σουβλισμοϋ, στις 23 Άπριλίου 1821. Μετά από μία εβδομάδα, ό πεπειραμένος όπλαρχηγός Όδυσσέας Άνδρουτσος μέ 100 παλικάρια όχυρωμένος στό χάνι τής Γραβιάς ανέκοψε τήν κάθοδο των τουρκικών στρατευμάτων προς τό νότο και εκδικήθηκε τό θάνατο του Διάκου.

Τόν ἴδιο χρόνο καί τό ἑλληνικό ναυτικό μέ ἐπικεφαλῆς τόν Παπανικολῆ, τόν Τομπάζη καί τόν Σαχτούρη κυριαρχοῦσε σέ ὄλο τό Αἰγαῖο πέλαγος. Αἰχμαλώτισε δύο πολεμικά πλοῖα καί πυρπόλησε τουρκική φρεγάδα στό λιμάνι τῆς Ἐρεσσοῦ τῆς Μυτιλήνης.

Μέσα στά πολεμικά αὐτά γεγονότα καί ἐνῶ εἶχε ἀρχίσει ἡ πολιορκία τῆς Τριπολιτσᾶς ἔγινε καί ἡ πρώτη σοβαρή ἀπόπειρα συστάσεως κεντρικῆς πολιτικῆς διοικήσεως καί καθοδηγήσεως τοῦ ἀγῶνος. Στίς 26 Μαΐου τοῦ 1821 συνήλθαν στή Μονή τῶν Καλτεζῶν τῆς Ἀρκαδίας οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Πρόκριτοι τῆς Πελοποννήσου καί ἐκήρυξαν ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων τήν ἀπόφασί τους νά ἐλευθερώσουν τό Ἑλληνικό Γένος ἢ νά ἀποθάνουν. Ἐξέλεξαν τήν Πελοποννησιακή Γερουσία καί ὠρισαν ὡς Πρόεδρον αὐτῆς τόν Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Ὅμως τό καλοκαίρι τοῦ 1821 ἦλθαν ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης στήν Πελοπόννησο, ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος στό Μεσολόγγι καί ὁ Θεόδωρος Νέγρης καί συνέστησαν πολλές πολιτικές ὀργανώσεις ὅπως Γερουσία τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος μέ ἔδρα τό Μεσολόγγι, ὁ Ἄρειος Πάγος τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος μέ ἔδρα τά Σάλωνα καί τοιουτοτρόπως προέκυψαν πολλές νέες τοπικές ἐξουσίες στήν Στερεά Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖες ἐδημιούργησαν φατριασμούς καί διχόνοιες πού μετά τήν Ἄλωσι τῆς Τριπολιτσᾶς μεταφέρθηκαν καί στήν Πελοπόννησο, μέ ἀποτέλεσμα νά σχηματισθοῦν τέλος δύο ἀντίπαλα κόμματα, τῶν Στρατιωτικῶν καί τῶν Πολιτικῶν.

Αὐτή ἡ κατάστασις εἶχε διαμορφωθῆ κατά τό τέλος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821 ὅτε τήν 20ην Νοεμβρίου συνήλθεν ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Μαυροκορδάτου ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου, ἡ ὁποία τήν 1ην Ἰανουαρίου 1822 ἐψήφισε τό προσωρινό πολίτευμα τῆς Ἐπιδαύρου, πού ἀποτελεῖ τό πρωταρχικό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος καί μέ τήν διακήρυξι πού ἔχει ὡς ἐξῆς·

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ ΤΟ ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙ-
ΚΩΔΗ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΝ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΝ ΜΗ ΔΥ-
ΝΑΜΕΝΟΝ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΒΑΡΥΤΑΤΟΝ ΚΑΙ
ΑΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΣΤΟΝ ΖΥΓΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΑ-
ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΕΙΣΑΝ ΑΥΤΟΝ ΜΕ ΜΕΓΑ-
ΛΕΣ ΘΥΣΙΕΣ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ
ΝΟΜΙΜΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΕΘΝΙ-
ΚΗΝ ΣΥΝΗΓΜΕΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΕΝΩΠΙΟΝ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ
ΑΥΤΟΥ ΥΠΑΡΞΙΝ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ.

ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ
ΤΗΝ Α΄ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΕΤΕΙ ΑΩΚΒ΄ ΚΑΙ
Α΄ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

καί στή συνέχεια ὑπογράφουν ἐξήκοντα παραστάτες πληρεξούσιοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καί τοῦ Μοριά καί τῶν Νησιῶν.

Ἔτσι ἐκλείσαν τά γεγονότα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἀλλά ὁ ἀγώνας συνεχίσθηκε καί παρά τίς διχοστασίες καί τίς διχόνοιες τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἔφθασε μέχρι τοῦ ἔτους 1827, ὅτε ἔλαβε χώρα ἡ Ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου 8 Ὀκτωβρίου 1827 καί τήν 11ην Ἰανουαρίου 1828 κατῆλθε στήν Ἑλλάδα ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ὡς πρῶτος Κυβερνήτης αὐτῆς καί ἐπεδόθη εἰς τήν ἐκ τοῦ χάους ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας μέ ἀναζωογόνησι τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καί κατάληξιν τήν ὑπογραφήν τοῦ πρώτου Πρωτοκόλλου τοῦ Λονδίνου στίς 10 Μαρτίου τοῦ 1829 διά τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίσθη Ἑλληνικόν Κράτος πού περιελάμβανε τήν Πελοπόννησο, τά νησιά τοῦ κεντρικοῦ Αἰγαίου καί τήν Στερεάν Ἑλλάδα μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ καί Παγασιτικοῦ κόλπων, μέ πολίτευμα Συνταγματικῆν Μοναρχίαν ὑπό Χριστιανόν Ἡγεμόνα.



Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας



*Ὁ Χριστός ἔβαλε τὴν ὑπογραφή Του
γιὰ τὴν Ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν τὴν πῆρε πίσω.*



1821-2021
200 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ



ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021

Θεία λειτουργία καί δοξολογία
εἰς Μητροπολιτικόν Ἱερόν
Ναόν ἁγίου Βασιλείου
Τριπόλεως ἑναρξίς ἑορτασμοῦ
τῆς 200ετηρίδος ἀπό τοῦ 1821.



ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021

7 Φεβρουαρίου (Κυριακή)

Ἡμερίδα ἀφιερωμένη εἰς τόν
Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, ἐπί τῇ
συμπληρώσει 178 ἐτῶν ἀπό τοῦ
θανάτου Του, εἰς Ἱερόν Ναόν
Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.





ΜΑΡΤΙΟΣ 2021

19-20-21 Μαρτίου

(Παρασκευή-Σάββατο-Κυριακή)

Μαλλιαροπούλειον Θέατρον
Τριπόλεως

Τριήμερον Ἐπιστημονικόν
Συμπόσιον ἀναφερόμενον εἰς
τούς Ὁμήρους Ἀρχιερεῖς καί
Προκρίτους τῆς Πελοποννήσου
πού ἐκρατοῦντο δέσμοι στίς
φυλακές τῆς Τριπολιτσᾶς τό
1821.



ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

10 & 11 Ἀπριλίου

(Σάββατο-Κυριακή)

Μητροπολιτικός Ναός ἁγίου
Βασιλείου Τριπόλεως

Διημερίδα ἀφιερωμένη εἰς
τόν Ἐθνάρχη τῆς Ὀδύνης,
Πατριάρχη Γρηγόριον Ε΄,
πού γιά τήν Πίστι καί τό
Γένος κρεμάστηκε ἀπό τούς
Τούρκους τήν ἡμέρα τοῦ
Πάσχα τοῦ ἔτους 1821 στήν
Πύλη τοῦ Πατριαρχείου τῆς
Κωνσταντινουπόλεως.



ΜΑΙΟΣ 2021

α) 21, 22, 23 Μαΐου
(Παρασκευή, Σάββατο –
Κυριακή)

Τριήμερον θρησκευτικῶν
ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν
Ἁγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου
καὶ Παύλου, Πολιούχων
Τριπόλεως καὶ πάντων τῶν
Νεομαρτύρων τοῦ Ἑλληνικοῦ
Γένους.



ΜΑΙΟΣ 2021

β) 24-30 Μαΐου
(Δευτέρα - Κυριακή)

Ἑβδομαδιαῖος ἑορτασμός
τῆς συνελθούσης εἰς
τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου
Νικολάου Καλτεζῶν
Μαντινείας, Συνελεύσεως
τῶν Πληρεξουσίων τῆς
Πελοποννήσου (26-5-1821),
τῆς Πρώτης Ἐλευθέρως
Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὕστερα
ἀπὸ 400 χρόνια σκλαβιάς καὶ
τυραννίας.



ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

20 Ιουνίου

(Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς)

Ἀνάμνησις τῆς λεηλασίας
καί πυρπολίσεως τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου
Μαλεβῆς Κυνουρίας ὑπό
τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἰμπραήμ.



ΙΟΥΛΙΟΣ 2021

11 Ιουλίου (Κυριακή)

Ἀνάμνησις τῆς λεηλασίας
καί πυρπολίσεως τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Παλαιοπαναγιᾶς
Κυνουρίας ὑπό τῶν
Αἰγυπτίων τοῦ Ἰμπραήμ.



ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2021

1 Αύγουστου (Κυριακή)

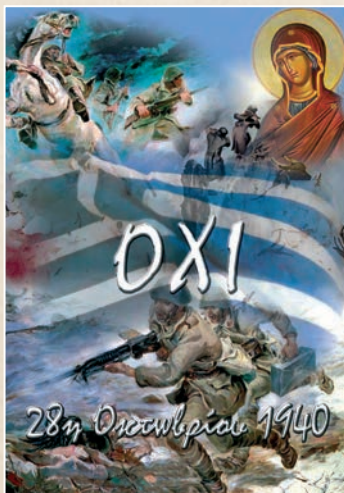
Έορτασμός τῆς νίκης τῶν
Μοναχῶν κατά τοῦ Ἱμπραήμ
εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Τιμίου
Προδρομίου Κυνουρίας.



ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021

*24-26 Σεπτεμβρίου
(Παρασκευή-Σάββατο-Κυριακή)*

Τριήμερος έορτασμός
Ἀλώσεως Τριπολιτσάς.



ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

28 Οκτωβρίου (Πέμπτη)

Εορτή τῆς Φωτοφόρου Σκέπης
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

«Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ
τα νικητήρια.»



ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2021

14 Νοεμβρίου (Κυριακή)

Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Τριπόλεως.

Ἑορτασμός εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πρώτου
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Καποδίστρια
στήν Τριπολιτσά.



ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021

19 Δεκεμβρίου (Κυριακή)

Ἐπίλογος τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων
200ετηρίδος τοῦ 1821.

Εὐχαριστήριος Δοξολογία
εἰς Ἰ.Ν. Ἁγ. Βασιλείου Τριπόλεως.



Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά!

